

Passiar med disse Gudsbespottere, der forhaanede Provstens Kusk og tog Frøken Ragnhilds Navn forfængeligt.

I det samme sluttede Salmesangen inde i Kirken, Døren til Vaabenhuset aabnedes, og Folk begyndte at strømme ud.

Blandt de Mænd, der efterhaanden samlede sig foran Indgangen for her at oppebie Kirkestævnet, var der en, som fra alle Sider var Genstand for usædvanlig Opmærksomhed. Det var en midaldrende, bondeklædt Mand, høj, mager, noget ludende, med lange, fremover hængende Arme og et paafaldende lille Hoved. I dette lille, noget fladtrykte Hoved sad et ejendommeligt Katteansigt — klogt og aarvaagent, med to smaa rødrandede Øjne og et tyndt, rødt Fuldskæg. De fleste af Mændene gik hen og rakte ham Haanden og saa' samtidigt op paa ham med et ligesom spørgende Blik, hvilket han regelmæssigt besvarede ved at trække Munden op til et skævt Smil og sænke det ene Øjelaag.

Pludseligt delte Menneskemassen sig foran Kirkedøren, og i denne viste sig Kapellan Hansteds præsteklædte Skikkelse.

Skønt han allerede havde præket adskillige Gange, baade her og i Vejlbj, saa' han bleg og